

handling, nemlig Udjævningen af Toldforskjellen mellem Danmark og Slesvig. Men der var Stillingen dog langt fra saa vanskelig for mig, som i nærværende Sag; thi det var jo aldeles klart, at man ikke her kunde underkaste det nogen Bedømmelse, hvorvidt det, der var skeet i Slesvig, var anbefaleligt eller ikke. Det maatte man antage som Noget, der var givet, og det var deraf en umiddelbar Følge, at man maatte gaae ind paa det, som var Gjenstand for den i denne Sag givne foreløbige Lov. Noget anderledes forholdt det sig med Hensyn til et Tillæg, som under Sagens anden Behandling i Folkethinget var gjort, nemlig at Toldsatserne bleve betydeligt nedsatte deels for Vine, deels for Spirituosa, hvilket jeg ogsaa fandt meget betænkeligt; men der blev dog paaberaadt politiske Grunde for, at dette maatte skee. Dette er vel ikke af en saa delicat Natur, som den Deel af Sagen, der vedrører Forholdet til Hertugdømmet Slesvig; men jeg fandt dog, at man ikke kunde erklære sig derimod, og imidlertid var Alt, hvad jeg i det Væsentlige kunde have at sige i denne Sag, udtalt af den ærede Vicepræsident, saa at jeg, da jeg omsider dog fandt, at jeg maatte sige nogle Ord i denne Sag, væsentlig kunde henholde mig til ham, saavel med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal, som ogsaa med Hensyn til mere specielle Bemærkninger, han havde gjort, idet jeg ansaae Spørgsmaalet for at være af den Natur, at man ikke her kunde indlade sig videre derpaa. Men denne Sag staaer efter min Mening noget anderledes. Det kan ikke her undersøges, hvorvidt det er tjenligt, hvad der er foretaget i Slesvig med Hensyn til Brændeviinskattens Indførelse, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Men det, som jeg kunde finde nogen Anledning til at opvække Tvivl om, er, om det virkelig er en nødvendig Følge af Brændeviinskattens Indførelse i Slesvig, at Consumtionen skulde ophæves i Danmark, og at tillige Brændeviinskatten skulde sættes paa en anden Fod, end den, den hidtil stod paa, og — vel at mærke — saa øieblikkelig, at det maatte skee, inden Rigsdagen fik Læilighed til derom at ytre sig eller tage nogen Beslutning. Det er kun i særdeles paatrængende Tilfælde, at provisoriske Love

efter Grundlovens § 30 kunne gives. Efter mine Tanker er det idetmindste meget tvivlsomt, om her var et saadant paatrængende Tilfælde, og Sagen var dog af den allerstørste Betythed; thi der var Tale om en Opoffrelse af Statsindtægter til et Beløb af idetmindste 400,000 Rbd., som Staten paa ingen Maade kunde afsee, men som skulde dækkes ved en tilsvarende Afgift, med Hensyn til hvilken den lovgivende Magt og dens forskjellige Bestanddele ikke længere vilde have den fornødne Frihed, naar man, istedetfor at have Valget imellem at vedligeholde den Skat, der er, og indføre en ny, er i den Nødvendighed, efterat den ældre Skat er ophævet, at samtykke i en ny Skat, hvorved det især vil blive Tilfældet, at, jo stærkere Noget føler den Forpligtelse at gjøre, hvad Statens Vedligeholdelse uomtvisteligt kræver, desto mere bliver han da nødt til at opoffre sin egen Mening, for at kunne tilveiebringe en ny Beskatning, hvormeget han endogsaa kunde have at erindre imod den, medens han dog beholdt en betydelig Grad af Frihed tilbage, dersom Valget bestod i, enten at vedtage en ny Skat, eller at blive ved den gamle; thi efter Grundlovens 51de Artikel kan ligesaa lidt en Skat ophæves, naar den eengang bestaaer, som en ny Skat paabydes, uden at alle Bestanddele af den lovgivende Magt dertil ere enige. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til i Almindelighed at udtale denne min Mening, uden paa nogen Maade at gaae ind i Sagen. Det er deels Noget, som ikke staaer til at ændre, og deels erkender jeg jo gjerne, at det er den høitagtede Finantsministers fuldkomne Overbeviisning om Hensigtsmæssigheden og Gavnligheden her i Landet af det, han har foretaget, tilligemed den lige Overbeviisning, han har havt om derfor at finde Sympathie her i Landet, der har bragt ham til det raske og modige Skridt, han har gjort. Jeg troer imidlertid dog, at det ikke er uvigtigt med Hensyn til Fremtiden, at her i Rigsdagen den Mening udtales med nogen Styrke, at den Brug, her er gjort af foreløbige Love, er meget stærk, og at man maa haabe, at Love af dette Slags ikke ville blive givne i Fremtiden. Jeg skal blot med Hensyn til denne Sagens almindelige Deel endnu gjøre den Be-